

ಖಾಸಗಿ ನೆರವಿನ ಅರಣ್ಯ

ಖಾಸಗಿಯವರ ನೆರವಿನಿಂದ ಅರಣ್ಯ ಬೆಳೆಸುವ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಸ್ತಾವಿತ ನೀತಿಗೆ ಅಗತ್ಯ ಪ್ರಥಮ ಚಿಕ್ಕನೆ ಅಗಬೇಕಿದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು:

★ ಯಾವ ಮಾದರಿಯ ಪಾಳುಪ್ರದೇಶ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ಗುರುತಿಸಬೇಕು. (ಮರುಭೂಮಿ, ಜವುಗು ಪ್ರದೇಶ, ಹಿಮಾವೃತ ಪರ್ವತ, ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು, ಏನೂ ಬೆಳೆಯದ ಬಂಜರು, ನದೀಪಾತ್ರ, ಸಮುದ್ರತೀರ, ಕಲ್ಲುಹಾಸಿನ ಪ್ರದೇಶ, ಇಲ್ಲವೂ ಅದರದ್ದೇ ಆದ ಪ್ರಕೃತಿ ನಿರ್ಮಿತ ಸಹಜವಾದ ಅಗತ್ಯ ಜೀವವೈವಿಧ್ಯ ಇರುತ್ತದೆ.)

★ ಗಿಡಮರ ಬೆಳೆದು ಹಸಿರಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಪರಿಸರ ಅಲ್ಲ, ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರಭೇದದ ಸಸಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆಸಬೇಕು.

★ ಆಯಾ ಗ್ರಾಮದ ಭೂರಹಿತರಿಗೆ ನಿಗದಿತ ಪ್ರಮಾಣದ ಭೂಮಿ ಒದಗಿಸಿ, ಅರಣ್ಯ ಬೆಳೆಸಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಬೇಕು.

★ ಅರಣ್ಯ ಬೆಳೆಸಲು ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವು ಮತ್ತು ಮಾಸಿಕ ಸಂಭಾವನೆ ನೀಡಬೇಕು.

★ ಇಡೀ ಯೋಜನೆಯ ಪರಿವೀಕ್ಷಣೆಗೆ ಗ್ರಾಮಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮತ್ತು ಪರಿಣಿತರ ವಿಚಕ್ಷಣಾ ತಂಡಗಳನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು.

★ ಇಡೀ ಯೋಜನೆ ಜೈವಿಕ ಉದ್ದೇಶದ್ದಾಗಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಆರ್ಥಿಕ ಉದ್ದೇಶದ್ದಾಗಿರಬಾರದು.

ಅಡವಿಡುವುದು ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಸ್ವಯಂ ಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣವನ್ನು ಹಂಚಿ ಅವರ ಮೂಲಕ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸುವ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಮ್ಮ ಜೈವಿಕ ಪರಿಸರವನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಉಳಿಸುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಭರವಸೆ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಕ್ಷೀಣವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಅರಣ್ಯದೊಳಗಿನ ಸರ್ಕಾರಿ ಯೋಜನೆಗಳ ನಿಜವಾದ ಫಲಾನುಭವಿ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆಘಾತವಾಗದೇ ಇರದು. ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಜನರಿಂದ ದೂರವಿಟ್ಟು ಮುಚ್ಚಿಹಾಕುವ ಹುನ್ನಾರ ನಾಡಿಗೆ ಒಳಿತನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಕಾಡನ್ನು ಮೂಲಧನವನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ಬರುವ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನಷ್ಟೇ ನಾವು ಬಳಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಮೂಲ ಬಂಡವಾಳವನ್ನೇ ಬೇಕಾಬಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಕಾಡಿನಾಚೆಗಿನ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಜರುಗುವ ಸಮಸ್ತ ವಿದ್ಯಾಮಾನಗಳೂ ಕಾಡನ್ನು ಸೇರಿದಂತೆ ಇಡೀ ಪೃಥ್ವಿಯ ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೆ ನೇರ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ನಾವಿಲ್ಲಿ ಕೊರೆಯುವ ಕೊಳವೆಬಾವಿ, ಕೃಷಿ ತ್ಯಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾಕುವ ಬೆಂಕಿ, ಅಸಮರ್ಪಕ ನೀರಿನ ಸಂಗ್ರಹ ಮತ್ತು ತಿರುವು, ನಿರುಪಯೋಗಿ ವಸ್ತುಗಳ ವಿಲೇವಾರಿ, ಭೂಮಿ ಸಮತಟ್ಟು ಮಾಡುವುದು, ಮಣ್ಣಿನ ಸಾಗಣೆ, ಕಾಲುವೆ ತೋಡುವುದು, ರಸ್ತೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಅನಪೇಕ್ಷಿತ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಕೋಟ್ಯಾಧುನಿಕೋಟಿ ಜೀವ ಸಂಕುಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿರುವ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ತಾನೂ ಅವನತಿ ಹೊಂದುವುದಲ್ಲದೇ ಇತರ ಜೀವಿಗಳನ್ನೂ ವಿನಾಶದ ಅಂಚಿಗೆ ತಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಇಡೀ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲ್ಮೈ ಮುಖಾರವಿಂದದ ಮೇಲೆ ಹಿಮಸದೃಶ ಶಿಖರಗಳು, ಸಮುದ್ರತೀರದ ಮರಳದಂಡೆಗಳು, ಹಸಿರ ರಾಶಿಯುಡಿಯ ಕಲ್ಲು ಕೊರಕಲ ನಡುವಿಂದ ಒಸರುವ ನದಿ ಮೂಲಗಳು, ಬಿಸಿಲುಗಾಳಿಯ ಮರಳುಗಾಡು, ಮರುಭೂಮಿ ನಡುವಿನ ಜಲಾವಾರಗಳು, ನದಿಯ ಹರಿವಿನ ನಡುವೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಗಳಂತೆ ಜನ್ಮತಾಳಿರುವ ನಡುಗಡ್ಡೆಗಳು, ದೇಹದ ನರಮಂಡಲದಂತೆ ಬೇರ್ಪಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಜಲ ರೇಖೆಗಳು, ನದಿಮುಖಜಭೂಮಿಗಳು, ಮುಖದ ಮೇಲಿನ ಮೊಡವೆಗಳಂತೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಧರೆಯೊಳಗಿನ ಕಾವನ್ನು ಹೊರಹಾಕಲು ಕಾದಿರುವ ಅಗ್ನಿಪರ್ವತಗಳು, ಶ್ರಮವಾದಾಗ ಬೆವರುವಂತೆ ಚಿಮ್ಮುವ ಬಿಸಿನೀರ ಬುಡ್ಡೆಗಳು, ಧಾರೆಯಾಗುವ ಜಲಪಾತಗಳು, ಮಡುಗಟ್ಟುವ ಸರೋವರಗಳು, ಶತ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ತೇಲುತ್ತಲೇ ಸರಿದಾಡುತ್ತಿರುವ ನಿರ್ಗಲ್ಲುಗಳು, ಇಡೀ ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಹೊದಿಕೆಯಂತಿರುವ ಹಸಿರು ಹೊನ್ನು, ನಾನೇರಿದತ್ತರಕ್ಕೆ ನೀನೇರ ಬಲ್ಲೆಯಾ ಎಂಬಂತೆ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಿಂತಿರುವ ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡ ಪರ್ವತಶ್ರೇಣಿಗಳು, ಗಿರಿಕಂದರ, ಕಣಿವೆ, ಪ್ರಪಾತ ಮತ್ತು ಸಾಗರದಡಿಯ ಜಲಾವಾರ, ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಜೀವ ಸಂಕುಲಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯನೀಡಿರುವ ಕೆರೆಕೊಳ್ಳಗಳು, ಜವುಗುಪ್ರದೇಶಗಳು ತನ್ನಡಿಯ ಹತ್ತಾರು ಅಡಿ ಆಳದವರೆಗೂ ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ದೇಹದ ರಕ್ಷಣಾಕವಚದಂಥಾ ಚರ್ಮವನ್ನೇ ಹೋಲುವ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲ್ಮೈದರ, ಇರುವೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಜಿರಾಫೆಯವರೆಗಿನ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ನೀಡಿರುವ ಅಗಾಧವಾಗಿ ಹರಡಿರುವ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು... ವಾಹ್ ಈ ಭೂಮಿಗೆ ಭೂಮಿಯೇ ಸಾಟಿ.

ಅನಂತವಾಗಿ ಹರಡಿರುವ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ ಬದುಕಲು ಅವಕಾಶವಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಂತೆ ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯೆಂಬ ಏಕೈಕ ಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಇದು ನಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಸಾವಿರಾರು ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಲಿರುವ ಸಮಸ್ತ ಜೀವರಾಶಿಯದ್ದು, ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ಸಮೀಕ್ಷೆಗಳ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಸುದ್ದಿಗಳಲ್ಲಿ, ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ, ಯೋಜನಾ ವರದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಕಾಡು ಮತ್ತು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಮತ್ತು ಜೈವಿಕ ಸಂಪತ್ತು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇವೆಯಾ? ಆತ್ಮ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದು ನಮಗಿರುವ ಅಂತಿಮ ಅವಕಾಶ, ಇಂದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಎಂದೂ ಇಲ್ಲ. ಸುರಕ್ಷಿತ ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಅಭಯಾರಣ್ಯಗಳೆಂದು ನಾವೇನು ಘೋಷಿಸೋ, ನಕಾಶೆ ಮತ್ತು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ನಮಗೆ ನಾವೇ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೋ ಆ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟ ಜಗತ್ತಿನ 8 ಜೀವವೈವಿಧ್ಯ ತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಈ ಮಳೆ ಕಾಡುಗಳು ಜಗತ್ತಿನ ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿವೆ. ಕಲ್ಲನೆಗೂ ನಿಲುಕದಷ್ಟು ಅಗಾಧವಾಗಿ ಜೀವವೈವಿಧ್ಯಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಆತಂಕದ ಅಂತಿಮ ದಿನಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದೂ ಅಷ್ಟೇ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ ಸಾಲುಗಳೆಂದೇ ಹೆಸರಾಗಿರುವ ಈ ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟಗಳು ಗುಜರಾತ್‌ನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಗೋವಾ, ಕರ್ನಾಟಕ, ಕೇರಳ ಹೀಗೆ ಸಾಗಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಅಭಯಾರಣ್ಯಗಳು, ಮೀಸಲು ಅರಣ್ಯಗಳು, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನಗಳು ಇದ್ದು, ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಜೀವ ಸಂಕುಲಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ